

اثر پذیری تدریس تحقیقی بر تشویق تحصیلی علوم تجربی دانش آموزان پایه ششم ابتدایی

مهناز مالدار^۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۳/۲۷ تاریخ چاپ: ۱۴۰۲/۰۱/۱۸

چکیده

هدف این تحقیق مقایسه و بررسی تاثیر روش تدریس تحقیقی و روش تدریس سنتی بر انگیزش تحصیلی علوم تجربی دانش آموزان پایه ششم ابتدایی بود. روش این پژوهش از نوع طرح نیمه آزمایشی بود که در آن نمونه ای شامل دو کلاس ۳۵ نفره از دانش آموزان دختر پایه ششم ابتدایی شهرستان آستارا انتخاب و پس از جایگزینی تصادفی در دو گروه روش تدریس تحقیقی و روش تدریس سنتی مورد مطالعه قرار گرفتند. برای گردآوری داده ها از پرسشنامه انگیزش تحصیلی والرند و همکاران (۱۹۹۲) استفاده شد. در فرایند اجرا، در کلاس درس علوم تجربی (فصل پنجم: زمین پویا) یک گروه در معرض روش تدریس تحقیقی قرار گرفت و گروه دوم به همان روش سنتی آموزش دیدند. نتایج حاصل از روش تحلیل کوواریانس نشان داد که در اثربخشی دو روش تدریس بر روی انگیزش تحصیلی دانش آموزان در درس علوم تجربی تفاوت دارد. دانش آموزانی که با روش تدریس تحقیقی آموزش دیده بودند انگیزش تحصیلی بالاتری را نشان دادند.

واژگان کلیدی

روش تدریس کاوشگری، انگیزش تحصیلی، علوم تجربی، دانش آموزان

۱. معلم پایه ششم مدرسه برکت شهدا ۲ قره سو آستارا.

مقدمه

علی رغم تاکیدات بسیاری که بر اهمیت روش تدریس معلم در یادگیری دانش آموزان و تاثیر آن بر تغییر محیط یادگیری وجود دارد هنوز هم در بسیاری از مدارس تدریس به صورت سنتی صورت می‌گیرد و در کمتر مواردی خود دانش آموزان به صورت فعال در یادگیری مشارکت دارند. گرایش معلم به روش‌های متکی به انتقال دانش به ذهن دانش آموزان، تمایل و وابستگی آنان را به معلم افزایش داده و منجر به وخیم‌تر شدن مشکلات یادگیری در زمینه‌های محتواهای گوناگون می‌شود (lee & boyle, 2008).

در روش‌های فعال تدریس یادگیری عبارت است از تغییرات تجربه بر اثر رفتار یادگیرنده و کسب ساخت جدیدی از عملیات ذهنی. در این روش‌ها یادگیری تابع تحول ذهنی کودک است؛ و تحول روانی توضیح دهنده یادگیری است (کریمی، ۱۳۷۳). روش‌های تدریس فعال به اصلاح و تقویت مهارت‌های همکاری و احترام به اندیشه‌های دیگران، پرورش تفکر انتقادی و تحمل اندیشه‌های مخالف منتهی می‌گردد. وقتی دانش آموزان با ویژگی‌های مختلف در یک گروه کاری برای یک هدف مشترک کار می‌کنند، آن‌ها نسبت به یکدیگر علاقه و احترام پیدا می‌کنند. یادگیری از طریق همیاری از سویی باعث افزایش پذیرش اجتماعی افراد می‌شود و از سوی دیگر روابط دوستانه بین دانش آموزان را افزایش می‌دهد (سالوین، ۱۹۹۰).

تحقیقگری پدیده‌ای طبیعی در همه انسان‌هاست. وقتی دانش آموزان در یک موقعیت مبهم و چالش برانگیز قرار می‌گیرند، درباره آن به کاوش می‌پردازند. هرچیز اسرارآمیز، غیره متظره و یا ناشناخته می‌تواند به عنوان یک رویداد ناهمخوان، برای تحقیقگری مناسب و مفید باشد. تحقیقگری نمی‌تواند از یک برنامه خاص ناشی شود چرا که دامنه راهبردهای مفید برای تحقیقگری گسترده‌گی زیادی دارد. در هر حال هدف غایی رویکردهای تحقیقگری این است که دانش آموزان را به تجربه و تولید دانش جدید تشویق نماید؛ و در این رویکردها تأکید آشکار نه بر محتوای موقعيت‌های مسئله دار بلکه برآگاهی و تسلط یافتن بر فرایند کاوشگری وجود دارد (Joyce Weil, & Calhoun, 2004).

الگوی آموزش تحقیقگری به عنوان یک روش تدریس فعال به وسیله‌ی Richard Suchman (۱۹۶۳) برای تدریس یک جریان جستجو محور و توضیح درباره پدیده‌های نامعمول تدوین شده است. در این الگو، دانش آموزان با روش‌های مختلف مورد استفاده دانشمندان در ساماندهی دانش و تدوین اصول آن آشنا می‌شوند و مهارت‌ها و زبان تحقیق‌گری دانشمندان را می‌آموزند. در این روش فرایند طولانی یک پژوهش علمی در فرایند خلاصه و در محدوده زمانی کوتاه موردن تاکید است (آفازاده، ۱۳۸۸).

در الگوی تحقیقگری برخلاف الگوهای تدریس مستقیم، نیست نقش معلم ارائه و انتقال مطالب درست نیست. او نقش راهنمای را در فرآیند تدریس ایفا می‌کند. او به جای انتقال مستقیم اطلاعات و واقعیت‌های علمی روش کسب اطلاعات را به دانش آموزان می‌آموزد. مهم‌ترین نقش وی در ساختار چنین الگویی فراهم کردن موقعیت‌های کاوشگری؛

تقویت روحیه کاوشنگری در دانش آموزان و هدایت فعالیت های کاوشنگرانه نیست؛ اما او می تواند ضمن ایجاد موقعیت مسئله دار در مورد شیوه های دانش آموزان داوری کند، منابع لازم از دراختیار آنان قرار دهد و در ضمن برای کمک به شاگردان مبتدی و تسهیل فعالیت های آنان به بحث پیرامون موقعیت مساله پردازد؛ و با تمرکز بر رویدادهای معین یا طرح سوالات حرکت کاوشنگرانه دانش آموزان را استمرار بخشد. دانش آموزان نیز دریافت کننده و پذیرنده محض نیستند. آنها در طرح و احراری برنامه فعالانه سهیم هستند (شعبانی، ۱۳۸۲).

دانش آموزان همه‌ی مقاطع تحصیلی می‌توانند از این الگو منتفع شوند. آموزش تحقیقگری در اصل معتقد به آماده ساختن فردی مستقل در یادگیری است که روش آن مبتنی بر مشارکت فعال شاگردان در تحقیقگری علمی است. دانش آموزان بطور ذاتی کنجکاو بوده و مشتاق رشد و نمو خود می‌باشند و آموزش تحقیق گری توان طبیعی و اکنشافی آنها را به کار می‌گیرد و جهت‌های خاصی که به واسطه آنها بهتر بتوانند زمینه‌های جدیدی را کشف نمایند، برای آنها فراهم سازد. هدف کلی آموزش کاوشنگری، کمک به شاگردان در ایجاد نظم عقلی و مهارت‌های لازم برای تحقیق و طرح سوال و یافتن پاسخ‌هایی که مبتنی بر کنجکاوی خود آنها است، می‌باشد (اکبری، قاسمپور و علیزاده، ۱۳۹۰).

انگیزش به فرآیندهایی ارتباط دارد که به رفتار، نیرو و جهت می‌دهد. این فرآیندها عبارتند از: نیازها، شناخت‌ها، هیجان‌ها و رویدادهای بیرونی. نیازها با شرایط درونی فرد که برای ادامه زندگی و رشد و سلامتی ضروری است، مرتبط است (ریو، ۱۳۹۳). انگیزش عامل شناختی اثرگذار بر عملکرد و رفتارهای فردی می‌باشد که به طور خصوصی بر نوع فعالیت‌هایی که افراد انتخاب می‌کنند و سطح درگیری شان در فعالیت، میزان پافشاری در انجام آنها و نتیجه اعمال اثر می‌گذارد (Pascua, 2007). یکی از عوامل یاد مؤثر بر یادگیری در میان یادگیرندگان، انگیزه تحصیلی است. انگیزه تحصیلی یکی از ملزمات یادگیری به حساب می‌آید و چیزی است که به رفتار شدت و جهت می‌بخشد و در حفظ تداوم آن به یادگیرندگان ممکن می‌کند. در واقع انگیزه آن چیزی است که به یادگیرندگان انرژی می‌دهد و فعالیت‌های او را هدایت می‌کند (طالب زادگان، ۱۳۷۸). انگیزش تحصیلی^۱ به فرآیندهای درونی گفته می‌شود که باعث تحرک فعالیت‌ها می‌شوند و با هدف دستیابی به پیامدهای تحصیلی خاص دوام می‌یابند (Areepattamannil, 2011). انگیزش تحصیلی عامل پیش‌بینی کننده کیفیت کار دانش آموزان در مدرسه و شیوه پرهیز یا اشیاق به تکالیف به حساب می‌پاید (Simpson & Pychy, 2009). نظریه‌های متعددی در ارتباط با انگیزش تحصیلی وجود دارد؛ اما انگیزش تحصیلی در این پژوهش، بر مبنای نظریه خود تعیین گری^۲ تعریف می‌شود که توسط Deci & Ryan (۱۹۹۱) ارائه گردیده است. انگیزش نیرویی است که دانش آموز را متمایل می‌سازد که فعالیت‌های یادگیری را با معنی و با ارزش در نظر بگیرد و سعی کند تا از آنها فواید (بهره‌های) علمی به دست آورد (Zitinkpva, 2007).

¹ Academic motivation

² Self-determination theory

بنتام معتقد است که عملکرد آموزشی تحت تأثیر عواملی مثل جنسیت، طبقه اجتماعی، نوع مدرسه، زمینه قومی و نگرش افراد در مورد تحصیل و پیشرفت تحصیلی قرار دارد (Bentham, 2002). کیستو کول در مطالعات خود نشان داده اند یادگیرنده‌گانی که انگیزه تحصیلی سطح بالایی دارند، فعالیت‌های بیشتری را می‌پذیرند، تکالیف درسی بیشتری انجام می‌دهند و در نتیجه موفقیت بیشتری کسب می‌کنند (سیف، ۱۳۸۱). پژوهش‌ها نشان داده‌اند دانش‌آموزانی که انگیزش تحصیلی بالایی دارند، به احتمال بیشتری سطح بالاتری از پیشرفت تحصیلی را تجربه می‌کنند (Trepainer, Fernet, & Austin, 2013).

پژوهش‌های صورت گرفته توسط Wu Hsieh (۲۰۱۰)، McDonald (۲۰۰۶) و Lawson (۲۰۰۴) تأثیر روش تدریس تحقیق گرانه را بر افزایش تفکر انتقادی مورد تایید قرار داده است. در پژوهش‌های متعددی اثربخشی روش تدریس در پیشرفت تحصیلی دانش‌آموزان دروس مختلف مورد تایید قرار گرفته است از جمله این یافته‌ها نتایج تحقیقات Blanchard & Abdisa (۲۰۱۰)، Abdisa & Getinet (۲۰۱۲)، Barchok & Abura (۲۰۱۳)، ملکی و مصطفی پور (۱۳۹۴)، زمانی (۱۳۸۹)، نیک فرجام (۱۳۸۹)، رحیمی (۱۳۸۹) می‌باشد. برخی از پژوهش‌ها نیز اثربخشی آن بر روی خلاقیت دانش‌آموزان از جمله در پژوهش‌های Duran Dökme (۲۰۱۶)، جهاندیده (۱۳۹۱)، زمانی (۱۳۸۶) مورد تایید قرار گرفته است. در مورد تأثیر روش تدریس تحقیق‌گرانه بر انگیزش تحصیلی تحقیقات اندکی صورت گرفته است. در این راستا پژوهش حاضر قصد داشت اثربخشی روش تدریس تحقیق‌گرانه را بر انگیزش تحصیلی دانش‌آموزان دختر پایه ششم در مقابل روش تدریس سنتی مورد بررسی قرار دهد.

روش

روش تحقیق مورد استفاده، روش نیمه تجربی بود که در آن اثربخشی متغیر مستقل روش تدریس بر متغیر وابسته انگیزش تحصیلی مورد بررسی قرار گرفته است. بر همین اساس از طرح پیش آزمون-پس آزمون همراه با گروه کنترل استفاده شده است. جامعه‌ی مورد مطالعه در این تحقیق شامل کلیه‌ی دانش‌آموزان دختر پایه ششم ابتدایی شهرستان آستانه است که در سال تحصیلی ۹۵-۹۶ مشغول به تحصیل بودند. نمونه پژوهش شامل دو کلاس ۳۵ نفره از دانش‌آموزان دختر پایه ششم ابتدایی شهرستان آستانه است که به صورت در دسترس انتخاب و پس از جایگزینی تصادفی در دو گروه روش تدریس کاوشگری و روش تدریس سنتی مورد مطالعه قرار گرفتند. در فرایند اجرا، در کلاس درس علوم تجربی، (فصل پنجم؛ زمین پویا) در طول نوبت دوم یک گروه در معرض روش تدریس تحقیقی قرار گرفت و گروه دوم به همان روش سنتی آموزش دیدند. دانش‌آموزان هر دو گروه قبل و بعد از مداخله به و سیله پرسش نامه استاندارد انگیزش تحصیلی مورد سنجش قرار گرفتند. یک گروه روش تدریس سنتی را دریافت کرد و گروه دوم روش تدریس تحقیقی ارایه شد. مداخله‌ی آموزشی در مدت نوبت دوم صورت گرفت.

برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه انگیزش تحصیلی استفاده شد. این مقیاس توسط والرند و همکاران (۱۹۹۲) ساخته شده است. مقیاس انگیزش تحصیلی شامل ۳ خرده مقیاس انگیزش درونی (۱۲ ماده)، انگیزش بیرونی (۱۲ ماده) و

بی انگیزگی (۴ ماده) است که در مجموع این مقیاس دارای ۲۸ ماده می باشد. این آزمون یک ابزار خودگزارشی است و آزمودنی باید در یک مقیاس لیکرت ۷ درجه ای از (اصلًا = ۱ تا کاملاً = ۷) مشخص سازد که هر یک از عبارت های ذکر شده تا چه حد دلیل رفتن به مدرسه هستند. سؤالات ۲، ۴، ۶، ۹، ۱۱، ۱۳، ۱۶، ۱۸، ۲۰، ۲۳، ۲۵، ۲۷ مربوط به انگیزش درونی، سؤالات ۱، ۳، ۷، ۸، ۱۰، ۱۴، ۱۵، ۲۱، ۲۲، ۲۴ و ۲۸ مربوط به انگیزش بیرونی و سؤالات ۵، ۱۲ و ۲۶ مربوط به بی انگیزشی است. والرند و همکاران (۱۹۹۲) ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه را بین ۰/۸۳ تا ۰/۸۶ گزارش کرده است. همچنین ضریب پایابی روش بازآزمایی مقیاس های آزمون انگیزش تحصیلی در فاصله یک ماه نیز بین ۰/۷۱ تا ۰/۸۳ گزارش شده است (والرند و همکاران، ۱۹۹۲). در مطالعه ای دیگر ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه برای خرده مقیاس های انگیزش درونی، انگیزش بیرونی و بی انگیزشی به ترتیب ۰/۸۴، ۰/۸۶ و ۰/۶۷ به دست آمد (ویسانی، غلامی لواسانی و اژه‌ای، ۱۳۹۱). در این پژوهش برای تحلیل داده های تحقیق از تحلیل کوواریانس استفاده شد.

یافته ها

جدول ۱ شاخص های توصیفی پیش آزمون و پس آزمون انگیزش تحصیلی در دو گروه کلاسی را نشان می دهد. چنانکه مشاهده می گردد، در پس آزمون گروه کلاسی روش تدریس تحقیقی در مقایسه با گروه روش تدریس سنتی، افزایش مشهودی مشاهده می گردد.

جدول ۱. شاخص های توصیفی پیش آزمون و پس آزمون انگیزش تحصیلی در دو گروه کلاسی

پیش آزمون	تحقيقی	ستی	پس آزمون	تحقيقی	ستی	گروه	میانگین	انحراف معیار	دامنه تغییرات	پایین ترین	بالاترین
۹۹/۲۸			۱۱۴/۱۷			کلاسی	۹۹/۹۴	۱۳/۸۸	۵۸	۷۷	۱۳۵
۹۴/۰۵			۱۲/۱۵			کلاسی	۹۴/۹۴	۱۳/۸۸	۶۱	۶۸	۱۲۹

قبل از تحلیل داده ها، برای اطمینان از این که داده های این پژوهش، مفروضه های زیربنایی تحلیل کوواریانس را برآورد می کنند، به بررسی آنها پرداخته شد. در این قسمت، چهار مفروضه تحلیل کوواریانس، شامل خطی بودن، هم خطی چندگانه، همگنی واریانس ها و همگنی شیب های رگرسیون مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاصله، انجام تحلیل کوواریانس را مورد تایید قرار دادند. پس از تایید پیش فرض های تحلیل کوواریانس، این روش تحلیل به کار گرفته شد که نتایج آن در جدول ۲ نشان داده شده است.

جدول ۲. نتایج تحلیل کواریانس اثرات روش تدریس تحقیق گرانه را بر انگیزش تحصیلی

منبع	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معنی داری
پیش آزمون	۹۰۷۸/۹۸	۱	۹۰۷۸/۹۸	۱۰۰/۸۱	۰/۰۰۱
گروه	۴۸۱۰/۹۴	۱	۴۸۱۰/۹۴	۵۳/۴۲	۰/۰۰۱
خطا	۶۰۳۳/۸۶	۶۷	۹۰/۰۵		

مندرجات جدول ۱ نشان می دهد که اثر تفاوت گروه های مورد مطالعه ($F=53/42$) از نظر آماری در سطح ۰/۰۰۱ معنی دار است. از این رو می توان نتیجه گرفت که روش تدریس کاوشگر تحقیقی در افزایش انگیزش تحصیلی دانش آموزان در درس علوم تجربی موثر بوده است. بنابراین با توجه به این نتایج می توان استدلال کرد که فرضیه اول مورد تایید آماری قرار گرفته است و تفاوت گروه های مورد مطالعه از نظر آماری معنی دار است.

بحث و نتیجه گیری

در این پژوهش تاثیر روش تدریس تحقیقی در افزایش انگیزش تحصیلی دانش آموزان در درس علوم تجربی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج مقایسه دو گروه کلاسی نشان دادند که روش تدریس تحقیقی موجب افزایش انگیزش تحصیلی دانش آموزان در درس علوم تجربی شده است. نتایج این مطالعه به صورت غیرمستقیم با یافته های تحقیقات بلانچارد و همکاران (۲۰۱۰)، ابدیسا و گتینه (۲۰۱۲)، بارچوک و آبورا (۲۰۱۳)، ملکی و مصطفی پور (۱۳۹۴)، زمانی (۱۳۸۶)، نیک فرجام (۱۳۸۹)، رحیمی (۱۳۸۹) همسو است.

در تبیین یافته های تحقیق می توان اظهار داشت که درس علوم به خاطر کاربرد عملیاتی نیازمند به کارگیری روش های خلاقانه و فعال است تا با این روش ها بتوان فرآگیران را به سطوح عملی و کاوشگری کشانده و روحیه پژوهشگری را در آنها شکوفا کرد. آنچه از تحقیقات علمی بر می آید روش های سنتی، دیگر جوابگوی نیازهای فرآگیران نیستند. شاید یکی از راه حل های برخورد با این مشکلات، پیاده کردن شیوه های جدید در آموزش و تحقیق برای آنها است. تدریس به روش کاوشگری می تواند امکان پژوهش و اندیشیدن را برای دانش آموزان فراهم نماید. بررسی مدل کاوشگری گامی در جهت به کارگیری شیوه های نو در آموزش است که تحقق اهداف علمی و رشد مدنیت را نیز به دنبال دارد. آکینوبوبالا و افولاپی (۲۰۱۰)، معتقدند در یادگیری به روش کاوشگری معلم مواد را آماده می سازد تا دانش آموزان، خود به مطالعه و شکل گیری یادگیری شان بپردازند. در این روش یادگیری معنی دارتر و عمیق تر می شود. توجه (۱۹۹۲)، نیز اظهار داشته است که در روش کاوشگری، فرآگیران یاد می گیرند که به صورت فعال با موضوعات و مسایل درگیر شده و فعالانه با آنها برخورد کنند. به نظر گرین استفاده از روش های کاوشگری، مردم سالاری فرآگیران را پرورش داده و قدرت صبر و تحمل آنان را افزایش می دهد (به نقل از سیف، ۱۳۸۸).

ولسی و کارالیوتا (۲۰۱۳)، در مطالعات خود اذعان داشته اند روش کاوشنگری از بسیاری جهات بر روش سنتی برتری دارد و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان با این روش بیشتر است. بارچوک و ابورا (۲۰۱۳)، گزارش کرده اند که روش تدریس کاوشنگری تأثیر معنی داری در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس فیزیک داشته است و باعث افزایش فهم دانش آموزان در درس فیزیک شده است. نورال و اسکات (۱۹۷۲)، گزارش کرده اند که روش کاوشنگری تأثیر بسزایی بر افزایش توانایی های تحلیلی فراگیران دارد و تأثیرات روش کاوشنگری مستمر و پویا بوده و پس از گذشت زمان باقی مانده است. کمبرز، شارون، هاردی و جیمز (۲۰۰۵) بر این باورند: زمانی که فراگیران به صورت فعال، در گیر کارهای کلاسی و مسائل درسی شوند، در نهایت به موضوع مورد نظر به حدی از تسلط دست می یابند و این امر منجر به این می شود تا به حل مسائل چالش برانگیزتر دست بزنند و به عبارتی، تلاش آنان برای ادامه رفتارهایشان بالا می رود. روش تدریس کاوشنگری باعث جامعیت فکر بیشتر، انعطاف پذیری بالاتر، تعمق بالاتر، کنجکاوی بیشتر، انتقادپذیری بیشتر، مهارت های تفکر فلسفی بالاتر می شود (رضایی، ۱۳۸۹). جنبش های اصلاحات علمی معاصر بر این واقعیت تأکید می کنند که کاوشنگری در علوم تجربی از اهمیت زیادی برخوردار هستند و علوم باید به صورت تحقیقی به دانش آموزش داده شود (انجمن آمریکایی برای پیشرفت علم، ۱۹۹۰). دوره های علم و فناوری عمدتاً بر اساس مشاهده در مدرسه ابتدایی است؛ بنابراین، بسیاری از حواس می توانند در فرایند یادگیری در گیر شوند و دانش آموزان فعالانه در کلاس ها شرکت می کنند و تجربیات بخصوصی به دست می آورند (دوران و دکمه، ۲۰۱۶).

تدریس یک فصل از کتاب علوم (فصل پنجم: زمین پویا) در اجرای پژوهش و عدم توجه به اهداف نگرشی از محدودیت های اصلی این پژوهش بود. با توجه به یافته های پژوهش مبنی بر تأثیرگذاری بیشتر روش تدریس کاوشنگری بر انگیزش تحصیلی دانش آموزان، پیشنهاد می شود در آموزش درس علوم بویژه در مباحث مربوط به آموزش های مهارتی از قبیل مهارت طراحی، حل مسئله و جمع آوری و آزمایش اطلاعات از روش کاوشنگری استفاده شود. همچنین این روش در جهت ارتقای یادگیری و حصول موفقیت دانش آموزان در نیل به سطوح بالای اهداف در مقاطع ابتدایی و متوسطه، به ویژه در دروسی که ماهیتاً عملی بوده و مبتنی بر پژوهش و تحقیق هستند، مورد استفاده قرار گیرد. در ضمن پیشنهاد می شود که در زمینه آشنایی معلمان با مراحل روش تدریس کاوشنگری تمهیدات لازم اتخاذ شده و برنامه ریزان درسی با در نظر گرفتن چنین روش هایی، محتواهای آموزشی دروس را سازماندهی نماین

منابع

- آقا زاده، محرم. (۱۳۸۹). روش های نوین تدریس. تهران: نشر آیش.
- جان مارشال، ریو. (۱۳۹۳). انگیزش و هیجان - ترجمه‌ی یحیی سیدمحمدی. تهران: نشر ویرایش.
- جهاندیده، جواد (۱۳۹۱). بررسی مقایسه اثربخشی روش تدریس همیاری با روش تحقیقی بر خلاقیت دانش آموزان دختر در درس علوم تجربی پایه پنجم ابتدایی شهرستان کبودراهنگ در سال تحصیلی ۹۰-۹۱. پایان نامه کارشناسی ارشد علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران.

حیبی، شراره. (۱۳۸۸). مقایسه سبک‌های مدیریت مدارس دولتی با مدارس غیر دولتی شهرستان شهریار، مجله تحقیقات مدیریت آموزشی، ۱(۲): ۳۴-۴۲.

رحیمی، مهتاب (۱۳۸۹). تأثیر میزان اثر بخشی روش تدریس تحقیقی با روش تدریس سخنرانی در پیشرفت تحصیلی درس علوم تجربی دانشآموزان دختر پایه چهارم ابتدایی منطقه ۱۵ شهر تهران در سال تحصیلی ۸۹-۸۸. پایان‌نامه کارشناسی ارشد علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران.

زمانی، فاطمه (۱۳۸۶). مقایسه تأثیر آموزش‌های مبتنی بر تحقیقی و سخنرانی بر افزایش خلاقیت و پیشرفت تحصیلی در درس مبانی علم رایانه دانشآموزان دختر پایه سوم دبیرستان. پایان‌نامه کارشناسی ارشد علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران.

سیف‌علی‌اکبر (۱۳۹۴). اندازه‌گیری، سنجش و ارزشیابی آموزشی. تهران، نشر دوران.
سیف‌علی‌اکبر (۱۳۸۸). روان‌شناسی یادگیری. چاپ پنجم. تهران، انتشارات آگاه.

شعانی، حسن (۱۳۸۶)، مهارت‌های آموزشی، تهران: سازمان مطالعه و تدوین کتب علوم انسانی دانشگاه‌ها طالب زادگان میترا (۱۳۷۸). بررسی عوامل مؤثر در پیشرفت تحصیلی دانشآموزان موفق دختر سوم راهنمایی شهر اهواز. مجله داخلی شورای تحقیقات استان خوزستان. دوره سوم شماره ۱: ۳۱-۲۵.

کریمی، عبدالعظیم (۱۳۷۳). آموزش مانع خلاقیت، فصلنامه مدیریت درآموزش و پرورش، شماره مسلسل ۱۰، تهران، سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی.

ملکی آوارسین صادق، مصطفی‌پور روزینتا (۱۳۹۴). بررسی تأثیر روش تدریس کاوشگری بر میزان پیشرفت تحصیلی درس علوم تجربی دانشآموزان پسر پایه پنجم ابتدایی. آموزش و ارزیابی، دوره ۸، شماره ۲۹، صفحه ۴۳-۵۲.
نیک فرجام، زینب (۱۳۸۹). بررسی تأثیر روش تدریس تحقیقی در آزمایشگاه برای مفهوم فشار بر روی پیشرفت تحصیلی دانشآموزان دختر سال اول دبیرستان شهرستان بوشهر. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران.

Akinbobola, A. O. & Afolabi, F. (2010). Constructivist Practices through Guided Discovery Approach: The Effect of Students' Cognitive Achievement in Nigerian Senior Secondary school physics. *Bulgarian Journal of Science and Education Policy (BJSEP)*, 3 (2), 2009.

Barchok, K. H.; Abura, O. G. (2013). Effect of discovery method on secondary school student's achievement in physics in kenya. *Asian journal of social science & humanities*. 2 (3), 351-359.

Areepattamannil, S. H. (2011). *Academic self- concept, academic motivation, academic engagement, and academic achievement: A mixed methods study of Indian adolescents in Canada and India*. Ph.D. dissertation, Queen's university, Ontario, Canada, 1-200.

Atkinson, S. (2004). Using Information and communication Technology in a modularDistance Learning Course, *European journal of Engineering Education*, 3(3), 23-45.

- Barchok, K. H.; Abura, O. G. (2013). Effect of discovery method on secondary school student's achievement in physics in kenya. *Asian journal of social science & humanities.*2 (3), 351-359.
- Bentham, S. (2002). Psychology and Education, Routledge.
- Blanchard, M. R., Southerland, S. A., Osborne, J. W., Sampson, V. D., Annetta, L. A., & Granger, E. M. (2010).
- McDonald, D. M. (2004). *Teaching for specific understanding (microform): A study of the effects of two methods* (Doctoral dissertation). Ottawa: National Library of Canada.
- Norval C & Scott Jr. Ed. (1972). Cognitive style & Inquiry Strategy: *A five Year study, Annual Meeting of a American Education research Association*, April 1972, Chicago, Il.
- Pascua, L. (2007). Gender differences in achievement motivation. *The New Educational Preview*, 13, (3-4), 245-252.
- Ryan, R. & Deci, E. I. (2008) Intrinsic and extrinsic motivation: Classic definition and new directions. *Contemporary Educational Psychology*, (25), 54 -67.
- Simpson, W. K., & Pychy, T. (2009). Investigating the relation between procrastination, arousal-based personality traits and beliefs about procrastination motivations. *A Personality and Individual Differences*, 47, 906–91.
- Slavin R. E. (1990). Cooperative learning: theory, research, and practice, Boston: Allyn and Bacon.
- Tre Painer, S., Fernet, C., & Austin, S. (2013). The moderating role of autonomous motivation in the Job demands-strain relation: A two sample study. *Motivation Emotion*, 37, 93-105.
- Toch, T. (1992). *In the name of Excellence: The struggle to reform the Nation's schools and why it's failing and what should be done*. Paperback – October29, 1992
- Vallerend, R. j., Pelletier, L. G., Blais, M. R., Briere, N. M., Senecal, C., & Vallieres, E. F. (1992). The Academic Motivation Scale: A measure of intrinsic, extrinsic, and a motivation in education. *Journal of Educational and Psychological Measurement*, 52, 1003-1017.
- Vlassi & Karaliota, (2013). the comparison between guided inquiry and traditional teaching of the Structure of Matter to 8th Grade Greek Students. *Procedia -Social and Behavioral Science*, 93, 21 October 2013, 494–497, 3rd World Conference on Learning, Teaching and Educational Leadership
- Westland, E., Arche, T. (2001). Exploring cross-cultural difference in self concept. *Cross Cult Res*, 35(3), 280-302.
- Wighting, M. J. (2006). Effects of computer use on high school students' sense of community. *The Journal of Educational Research*, 99 (6), 371-379.
- Wu, H. K., & Hsieh, C. E. (2006). Developing sixth graders' inquiry skills to construct explanations in inquiry